

מדבר באנדראו

אזורים מעניינים ויצורים מקומיים

מאת ערן אבירם

מדבר באנדראו הינו מקום של ניגודים: ביום זוהי ארץ צחיחה וחמה מאוד, בה שבטי לטאישים נלחמים אלו באלו ובזוטוני הגבהים; בלילה זוהי ארץ קרה ואכזרית, הנשלטת בידי טורפים שקטים. בקיץ זהו אחד המקומות היבשים בעולם; בעונת הגשמים הקצרה מלאים הנקיקים בשטפונות אדירים.

מראה המקום

מבנה הקרקע של באנדראו מבוסס על נקיקים וצוקים, ואין בו כלל דיונות או נאות מדבר. הוא מזכיר את אזור הנגב המערבי, עם הרים גבוהים, מכתשים, ומדי פעם נחלים הזורמים בינות הצוקים, סביבם צמחיה ירוקה עשירה. הטבע התאכזר לבאנדראו, או שאולי היו אלו הקדמונים או האלים. האדמה שבורה במקומות רבים, וישנם דברים רבים לגלות סמוך לקרקע ואף מתחתיה, או גבוה מעליה. במקום אחד ישנו פתח מערה גלוי בתחתית צוק, במקום אחר ישנו יער של מגדלי סלע הממלאים את הנקיק. מצד אחד מעיינות נסתרים במערות חשוכות, מצד שני זקיפי אבן עבים בגובה מאות מטרים.

אלו הם המקומות בהם קובעים תושבי באנדראו את מושבם. על גבי הגבעות החשופות החום והקור עזים מדי, על כן מצאו תושבי המקום פתרונות אחרים.

תושבים

זוטוני הגבהים שוכנים בעיקר בראשיהם של זקיפי אבן, מקימים קהילות הפזורות על פני מספר מגדלים שכנים. לא קל להבחין בקהילה שכזו, אלא אם יודעים להסתכל כלפי מעלה ולחפש את הסימנים המתאימים, כדוגמת חבלים משתלשלים, עליהם מחזיקים הזוטונים עורות וצמחים ליבוש; מבנה קרקע המאפיין מאגר מים תת-קרקעי, אותו מנצלים הזוטונים במשך

השנה; וכמות רבה מהרגיל של ציפורים גדולות, נשרי הענק העפים בין המגדלים.

אויביהם של זוטוני הגבהים הם הלטאישים הצהובים, זן מקומי של לטאישים המורגלים לחיי המדבר. הם ברבריים ואכזריים ממש כמו אחיהם ירוקי-הקשקש, ואולי אף יותר. הלטאישים פושטים על ישוביהם של גזעים אחרים, ברבריים ומתורבתים, ואף אחד על השני. בלילות ובשעות הצהריים החמות הם נסוגים בחזרה למאורותיהם, המצויות בעיקר לאורך נחלים, אך לעיתים גם לצד בורות מים או מעיינות טבעיים. שלא כמו זוטוני הגבהים, הם אינם מנסים להשתלט על איתני המדבר, ואינם יוצרים בורות מים או חוצבים לעצמם מגורים. המיסטיקנים שלהם קוראים לרוחות המדבר לצידם, ומנצלים את הכוח הקדום שבסלע הצחיח.

מעבר לכך ישנם מספר ענקי גבעות השוכנים בקרב הצוקים, לצד משרתיים, הגאלב דוהר.

מקומות בולטים

הלוע השבור: מעבר ליער זקיפי האבן, על אחת מהגבעות הגבוהות והצחיחות ביותר, מתנשא צוק אדיר שחלקו הגדול מעוצב בצורתו של דרקון הפורש כנפיו. אלפי שנים חלפו מאז נחצב הפסל העצום, כנפיו נשחקו עם הזמן והכיתוב שנחרט בהם טושטש, אך ניתן עדיין להבחין כי האותיות נכתבו בדרקונית. נטען כי הביטוי הינו "לעד ישמר זכר ארקהוסיה" אך עבר זמן רב מאז שעבר במקום מלומד בעל הבנה בניב העתיק בו נכתבה ההודעה.

הסימן הבולט ביותר להרס שנגרם עם חלוף השנים הינו ראשו של הדרקון, שנפל מצווארו ושוכב כעת על הקרקע. פיו של הדרקון בנוי כרציף נחיתה ליצורים מעופפים, והלוע בנוי בבירור כמסדרון, שאמור כנראה להמשיך במורד הצוואר. איש עוד לא ירד אל תוך מבוך החדרים שבתוככי הצוק, אם אכן יש כזה, אך המעטים המודעים לקיומו של המקום מאמינים כי זהו מוזיאון או כספת שמורה של אימפריית דמי הדרקון העתיקה.

קרס עלילה: שבט זוטוני גבהים התיישב לאחרונה בראש צוק הדרקון, הנחשב בעיניהם כאדמה קדושה. הדמויות חייבות להיכנס אל המבוך בחיפוש אחר חפץ או מסמך רב חשיבות, אך עליהן לעבור תחילה שבט זוטוני גבהים מאוד לא מרוצה.

נקיקי הצמא: בחלקו הדרומי של המדבר משתרעים כמה מאות נקיקים צרים, מקנים לאדמה מראה של עור יבש ומתקלף. מרבית הלטאישים הצהובים נמנעים מנקיקים אלו, ואיש אינו עובר בהם מרצונו, שכן האוויר עצמו שואב את הלחות מכל מי שמסתובב במקום, ויצורים על-טבעיים שורצים בו. בתחתית הנקיקים מסתובבות רוחותיהם של אלו שמתו מצמא, ובין הצללים מסתתרים יצורים קמלים ומעוותים שמוצאם במרחב שמעבר. חלק מהנקיקים יורדים לעומק רב, עד אשר הם מגיעים אל אפלת המעמקים.

יצורים וסכנות

היצורים הבאים מתאימים במיוחד לשימוש במדבר באנדראו: בוליט (מ"מ 44), גאלב דוהר (מ"מ 55), הרפיה (מ"מ 107), וויברן (מ"מ 108), כלב שאול (מ"מ 140), מנטיקור (מ"מ 172), ענק גבעות (מ"מ 206).

רוב מדבר באנדראו נחשב כאזור חם ביום, ואזור קר בלילה. (ראו סכנות סביבתיות, עמ' 148 במדריך לשליט המבוך). אמצע היום נחשב לחום כבד במשך רוב השנה, מלבד בעונת הגשמים. בעונה זו, שטפונות מגיעים במהירות ובהפתעה, ועשויים לסחוף חבורה שלמה של הרפתקנים לא זהירים.

מלכודות וסכנות (עמ' 76 משה"מ): מפולת סלעים, סילון אש (כסכנה, לא כמלכודת), גייזר צורב, שדה להבת-עד.

פרטים נוספים על זוטוני הגבהים, נשרי הענק ולטאישים צהובים ניתן למצוא בכתבות המופיעות באתר הפאה ה-21.